

zaterdag 8 september 2018

Morgen weer solo voor een week naar Ghana.

Een week volledig gewijd aan ons landbouwproject in het Fetentaa UNHCR Refugee Camp.

Voor de vorige reisverslagen mag ik verwijzen naar

<http://www.support4ghanesekids.com/activiteiten-agenda>

“Deel a” vind ik immer de lastigste horde om verslagmatig te nemen, omdat ik er weer helemaal in moet komen.

De huidige poging wordt gedaan onder het genot van een verrukkelijk glas Corbières en een handje kaasbolletjes.

Daaraan zal het volgende week beslist ontbreken.

Het eten is goed, maar zeker in Ghana redelijk eenzijdig. En zuivel ontbreekt zeker. De markten zijn kleur- en geurrijk.

Maar vervolgens wordt de hele handel voornamelijk in elkaar gestampt. En niet alleen eten is daar lawaaiig. Verder zal er wel weer een overdaad aan kip zijn, die zonder enige oog voor anatomie en kennis van onderscheiden smaak van de verschillende delen, evenals alle dieren, voor consumptie tot fantasieloze hap- en grijpbare brokken uit elkaar zijn “gechopt”.

Maar met een koud biertje
En dus zal er wel weer een poging door een ieder worden gedaan om Dirk in een lokale keuken te introduceren.

Eten met je handje en een hoop herrie en lol.....

Ja Paul, ik kijk echt uit wat ik eet!
Opvallend dat ik m'n reisapotheek zelden of nooit heb hoeven benutten.

Morgen eerst de "Cuisine KLM".

Morgenavond staan alweer een paar vrienden klaar met het bekende vervoer.
In ieder geval een betrouwbaar voertuig, waarin, i.t.t. de lokale taxi's, de LPG-installatie

niet vanaf de achterbank uit te schakelen is.....
Was toen best leuk.....

Waar ging het ook alweer om.
Even om de “verse lezertjes” in het kort bij te spijkeren.
Als Stichting Support 4 Ghanese Kids zijn we al enkele jaren bezig in het Fetentaa UNHCR Refugee Camp.

Ons doel is om kinderen in Ghana een veilig bestaan te geven met uitzicht op een toekomst. We zullen ons dan ook niet beperkt voelen tot slechts dat kamp. Speerpunten zijn onderwijs, voeding en georganiseerde sport.

En vanuit onze medische achtergrond zijn we uiteraard ook nog actief buiten onze stichting in de Ghanese health care.

En wees ervan overtuigd, dat we redelijk wat situaties hebben gezien waarin het begrip “casus hopelusus” schrijnend werd geïllustreerd.

Valt nu buiten het kader van deze reis.

Sinds een paar jaar hebben we het standpunt ingenomen als stichting dat we ons voornamelijk willen gaan inzetten om de bevolking zelf, kamp en dorp Fetentaa, in staat te stellen om dat wij nu met sponsorgeld realiseren, met eigen middelen mogelijk te maken.

Er is vruchtbaar land.
Moet alleen even iets aan
gedaan worden om te
zorgen dat er niet alleen
slakken kruipen.
En slangen....
Er is water.
Moet alleen “even” een
beetje naar boven worden
gepompt.

Maar er zijn
bijvoorbeeld
voldoende
gemotiveerde
boeren, die hebben
aangegeven dat ze
zelf voor hun
kinderen willen
zorgen en daarvoor
ook
verantwoordelijk
willen zijn.

En dan komen de
westerse ideeën
omtrent coöperatie
en commercieel
denken en zo.
Maar ja, die
organisatiegraad in
Afrika.
En het probleem om
als team met elkaar
te communiceren.
En die soms alles
blokkerende
hiërarchie.....

En dus moeten we gewoon met z'n allen nou eens stoppen met alleen maar spullen en geld te sturen.
Werkt niet.
In onze overtuiging, nu bevestigd door de huidige ervaringen, moet je gewoon ruim investeren in tijd.

Om het probleem daar echt te begrijpen.
Om geaccepteerd te worden en toegelaten te worden tot het geldende "systeem".
Kost soms een jaar of anderhalf á twee.....
En dan moet je datzelfde probleem ook nog eens even het hoofd bieden in het eigen team waarmee je daar aan de gang bent.
Mensen motiveren.
Terwijl ze de neiging hebben vreselijk somber te kijken.

Gewapend met schrijfmateriaal en telefoon.
Onder de alziende ogen van vele geportretteerde kerkelijke coryfeeën.

De doelgroep.

De plannen van de komende week.

Maandag eerst een meeting met de National Catholic Secretary, de NCS.

Samen met Augustine en de Secretaris Generaal.

Kunnen we veel steun aan hebben.

Daarna in Accra overleg met twee organisaties die ons landbouwtechnische ondersteuning kunnen bieden.

Toen echter tijdens het laatste gesprek met de bisschop in juli jl. bleek dat de Diocese of Sunyani een Project Development Department had en een landbouwproject in Wenchi had trachten op te zetten, was de conclusie dat ook daar experts beschikbaar waren.

En dus dinsdag naar Cape Coast waar het hoofd van dat Department momenteel om gezondheidsredenen verblijft.

Het project was overigens geen succes omdat de maïsopkoper op het moment suprême een beetje failliet(?) bleek te zijn en voor de varkenshouder was de strop dat de worstjesmachine de pijp aan Maarten had gegeven. Boeiende verklaringen.....

Daarna door naar Sunyani.

Woensdag een bezoek aan het kamp om te zien of het sportveld nu echt geëffend is.

Sport is ook een van onze speerpunten.

Desnoods Afrikaans op blote voeten en op gravel.

Daarna door naar het nu door de Chief van Fetentaa aangeboden stuk landbouwgrond.

Ook boeren uit dat dorp dienen te gaan meedoen.

Iets met integratie en zo....

Vorige week kreeg ik al plaatjes van een groepje wat daar bezig was.

Ook de Queen Mother van Fetentaa.

Veelzeggend, want land is eigendom van de vrouwen.
En de Queen Mother is in wezen de machtigste persoon in de community.
Dus ligt er traditiegetrouw al een kruik "Oude Bols" klaar naast een fles Amaretto, omdat ik het vermoeden heb dat de Queen Mother daaraan meer de voorkeur geeft.
Traditioneel worden dit soort dingen slechts zeer ritueel uitgewisseld, maar de plaatjes van vorige week gaven me de indruk dat er eveneens iets diende te worden genuttigd.
Ik heb geen glaasjes meegenomen.
Tja.....

Met de Chief wil ik dan ook nog bespreken hoe we e.e.a. gaan implementeren.
Voorkomen moet worden, dat financiële vooruitgang zich gaat vertalen in het rijden in Mercedesen en zo.
Het doel is dat kinderen er profijt van hebben.
Zodoende hebben Annelies en ik recent een uitvoerig gesprek mogen hebben in Zwolle met "Red een Kind", een organisatie zeer ervaren in "dorpsprojecten".
Iets wat heel goed in ons eigen project kan worden ingebouwd om het echt af te maken.
Complex en absoluut uitdagend.
Maar niet onmogelijk.

Eerst kijken wat men er in Ghana van vindt.

Tenslotte gaat dit verder dan het sturen van geld en spullen en het aan kinderen uitdelen van "Biggetjes".
Hoewel dat laatste nog steeds tot m'n favoriete fotomomenten behoort en daarom zit er weer een paar kilo van dat snoepgoed in de koffers.

Mogelijk kunnen we Sr. Judith voor dit vervolg weer inschakelen. Zij is na haar studie weer in Berekum en wil graag weer met ons samenwerken.

Ook voor het project "Tailor Group" is er nog iets te regelen. Er is nog steeds geen werkruimte.

Een mogelijke ruimte wordt te vuur-en-te-zwaard verdedigd door ADRA. Ik zal weer wat teksten richting NCS en UNHCR los laten.....

Het gaat ongetwijfeld een boeiende week worden. Met weinig slaap en zo...

Hiervoor zal weinig gelegenheid zijn.

Gek dat ik tijdens de terugvlucht altijd meteen ga slapen en de dag van aankomst “onbruikbaar” ben.....

Ach ja.
Iets met “Support 4 Ghanese Kids”

Wordt vervolgd.....

maandag 10 september 2018

Een poging om een "deel b" te componeren.

Het verwerken van de foto's is vandaag buitengewoon traag. M'n favoriete MacBook staat thuis een beetje te herstellen, wat nog niet helemaal is gelukt. Ik wacht nog de uitvoering van de toezegging van een nazaat die een bootable USB stick zou vervaardigen.....

En dus de toevlucht tot de vorige versie.

Tja.

Gisteren probleemloos aangekomen in Accra.

De hele reis zat er een vriendelijke, doch niet spraakzame heer naast me.

Bij het uitstappen toch even kaartjes uitgewisseld.

Denk dat we toch zaken moeten gaan doen met Liberia?

Tony Boateng en Gregory waren wat later om me op te pikken van het vliegveld. De parkeerplaats was bommetje vol!!!! 's Avonds nog even in het hotel bijgepraat en wat vocht tot ons genomen.

Prima hotelletje met echt heet water uit de douche.

Echter niet aangenaam als dan tijdens de avondkuising een slang van de boiler los breekt en de hele badkamer even met een gloeiend hete straal werd schoongespoten.

Kraan dus maar weer dicht.....

Al vanaf de eerste reis is er hier in Ghana tussen mij en boilers een soort haat-liefde verhouding.

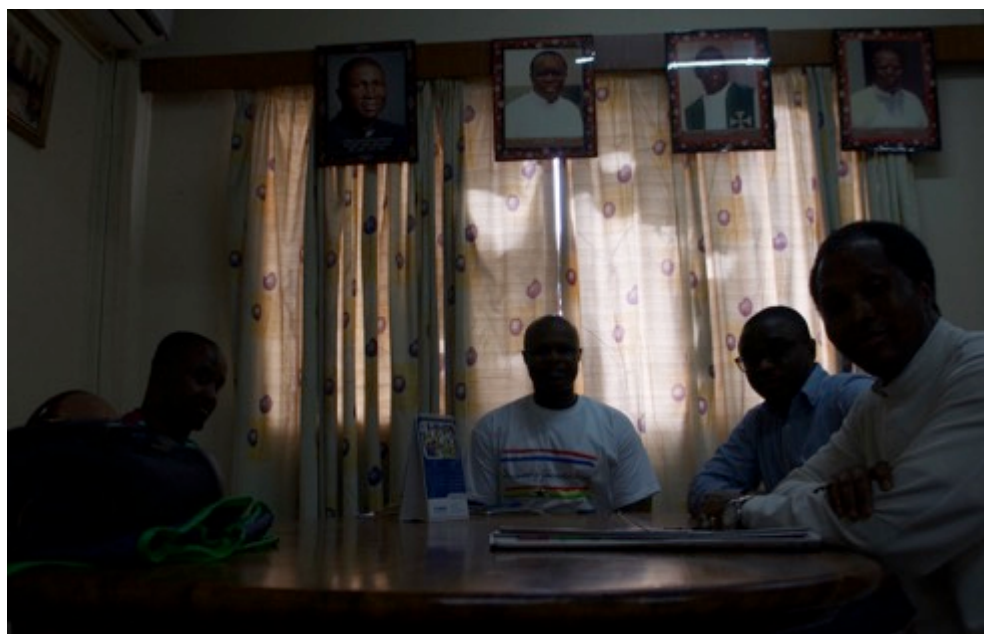
Meestal sta ik onder stroom.

En dus is het fijn dat koud water hier niet echt koud is.

Vanmorgen het probleem even aangekaart waarna optimistisch werd geopperd dat de plumber het wel even zou fixen.

Met die gedachte afgereisd naar het gebouw van de NCS.

De secretaris
generaal moest even
worden bijgepraat.
De bekende rituele
woordenwisseling
met op de
achtergrond de even
gebruikelijke
portrettengalerij.

En toch zijn ook dit
soort bijeenkomsten
cruciaal, omdat dan
door de hoogst

verantwoordelijke instantie “groen licht” wordt gegeven.
Prima!

In het kantoor van Augustine heb ik nog even het
agendapunt “Toyota V8” op de agenda laten zetten, waarna
Tony Boateng weer een dag met z’n favoriete speeltje door
Accra mocht rossen.
Met UN-vlaggetje.

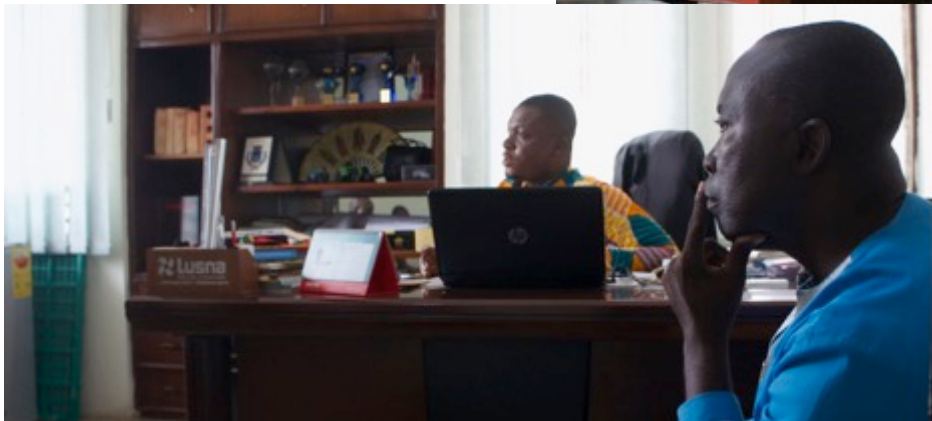

De eerste stop was toch nog even een tractorboer die Augustine had opgeduikeld. Een Turk met Wilders-achtig gebleekt haar en gebruikte tractoren uit Turkije. Genoeg verf om e.e.a. toonbaar te maken.

Bij de volgende meeting bij Agro-Africa werd het eventuele enthousiasme hieromtrent weer de grond in geboord.
Slechte kwaliteit in licentie gebouwde dingen.
Nooit kopen!!!!

Waarna er zich een gesprek ontspon waarbij we werden overladen met absoluut waardevolle adviezen om een project op 25 acre te starten.

O.a. focus toch op irrigatie.
Bij voorkeur een sprinkler systeem.
Als je een waterstroom in de buurt hebt, investeer dan niet in een boring maar maak in die

stroom een opvangbassin.
Kun je en passant ook nog vissen in kweken.
Maak het land traditioneel met de hand schoon en verbrand, na indroging, restanten van bomen, waarna je er met een tractor later geen last meer van hebt.
En zo ging het voort.
Allemaal adviezen die hout lijken te snijden.

Tijdens de lunch daarna was het hoofdonderwerp hoe we nu al boeren uit het dorp Fetentaa kunnen laten meehelpen.
Kan nog complex worden.

En hoe we de geldstromen moeten laten lopen.
Hoe we zeker kunnen zijn dat alles betrouwbaar geschiedt.

En dus zit Augustine nog even met een mondvol Afrikaanse kip met superieuren te regelen of, tegen afspraken met de UNHCR in, het mogelijk gemaakt kan worden een speciale

bankrekening in Sunyani te openen, i.p.v. in Accra. Waarbij on-line vanuit Nederland controle kan worden uitoefend. Intrigerend onderwerp.

Al met al een boeiende en vruchtbare dag, nog even afgesloten in Augustine's kantoor met het obligate vlaggetje op het bureau.

In het hotel de verrassing dat de plumber inderdaad succesvol bezig is geweest....

Dus denk niet dat ze hier geen problemen kunnen oplossen.

In het uiterste geval smeer je er een zalfje op....

Morgen zeer vroeg naar Cape Coast.

Daar een meeting met het hoofd Development Department van de Diocese of Sunyani en daarna een lange rit naar Sunyani.

Wordt vervolgd.....

woensdag 12 september 2018

Gisteren lukte het niet het stukje te componeren. Een dag met heel veel kilometers. Tony wilde zo vroeg mogelijk vertrekken uit Accra. Werd 7AM en dan is het al vreselijk druk in Accra. De rit naar Cape Coast was een

mengeling van rijden en voornamelijk in een soort polonaise voortkruipen. Apart om dan plots links op de rotsen een grote bruine puist te zien met "Fort Amatsredam".

Tja.

In Cape Coast moesten we nog spreken met het hoofd van het Project Development Department van de Diocese of Sunyani.

Mr. Linus Opoku.

Daar geruime tijd verblijvend omdat hij alleen in Accra nog een plek had gekregen om tweemaal per week aan de nierdialyse te gaan.

Het bekende flesje water geplaatst op een kleurige salontafel bomvol medicijnen.....

Hij was ook betrokken geweest bij het project in Wenchi.

Had twee jaar aan de universiteit van Wageningen gezeten en wist donders goed waarover hij het had.

Ik zal niet alle details opsommen, maar ook hij had uitgesproken ideeën over irrigatie en verwees ons naar een organisatie in Techiman.

Gaan we deze dagen bezoeken.

Verder opperde hij het idee om eveneens gebruik te gaan maken van het land in Wenchi, eigendom van de Diocese en nu niet in gebruik, maar wel voorzien van een bore!

Weer veel nieuwe invalshoeken waarmee we echt aan de gang gaan.

Het ontbijt was er volledig bij in geschoten en moest worden goedgeemaakt in een zeer Ghanees wegrestaurant.

Bleek achteraf de enige maaltijd van de dag te zijn.

Dus gewoon een bak friet en kip als ontbijt/lunch/diner!

Tja, en altijd die duimpjes op een scherm....

Maar met stichtingspetje!!!

Of een polo met een wat
flets plaatje van een
hooggeplaatste geestelijke.

Toen moesten er nog een paar uurtjes worden
doorgebracht op weg naar Sunyani.

Tony's muziek op een stickje....

....terwijl het in de bergen gewoon stortregende.

“Interessante” rit.

Vooraf omdat je dan in de avondspits moet proberen door Kumasi te komen.
File!!!!

En verder sta je dan in een straatje vast omdat een paar auto's verder op een pick-up een containerwinkeltje wordt vervoerd in wankele staat.

Een twintig joelende mannetjes eromheen.

Dat handeltje wordt vervolgens opgewekt ook de main road op gekruid om plots onder luid gekraak en geschreeuw ergens in een zijstraatje te verdwijnen.

Boeiend....

Daarna sta je wederom stil omdat van rechts een trotto zich door de file tracht te boren om aan de andere kant te keren.

Die komt dan vlak voor de aan de andere kant geparkeerde auto's tot stilstand, dwars in de file.

Een zijdeur gaat schielijk open en er springen vijf mannetjes uit die het hele zakje achteruit drukken want de versnellingsbak was defect. Vervolgens draait de hele handel hoestend en stotterend in de goede richting.

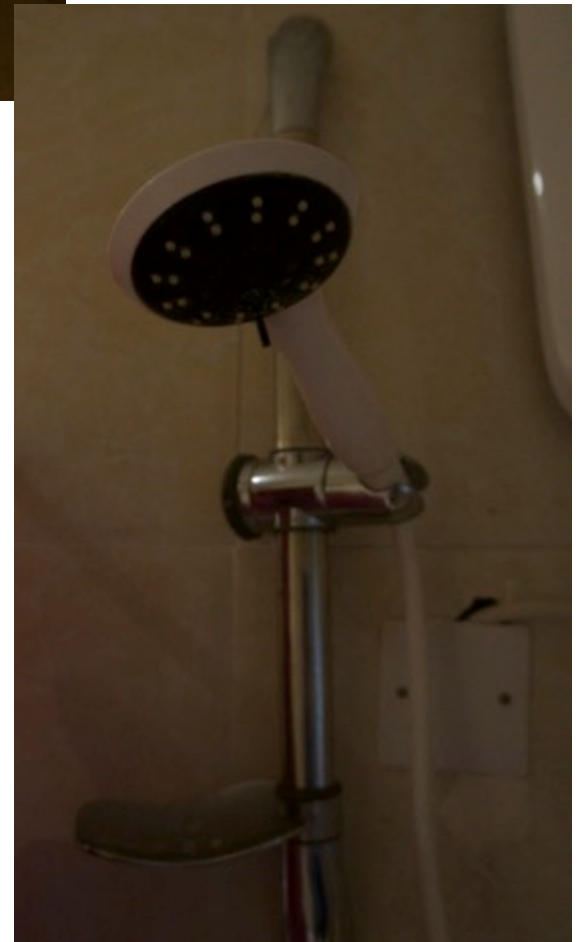
Kortom, 14 uur na vertrek uit Accra kon ik inchecken in het hotel in Sunyani.

Koffers uitgepakt met alles wat nog naar het kamp moet.

En daarna wil je een douche nemen, maar er is iets met de verstandhouding van mij met Afrikaanse douches. Je moet ze een beetje kennen.

De douchekop was dit keer wel in de goede stand te fixeren. Dan blijkt er één kraan te zijn.

Na openen geen water....

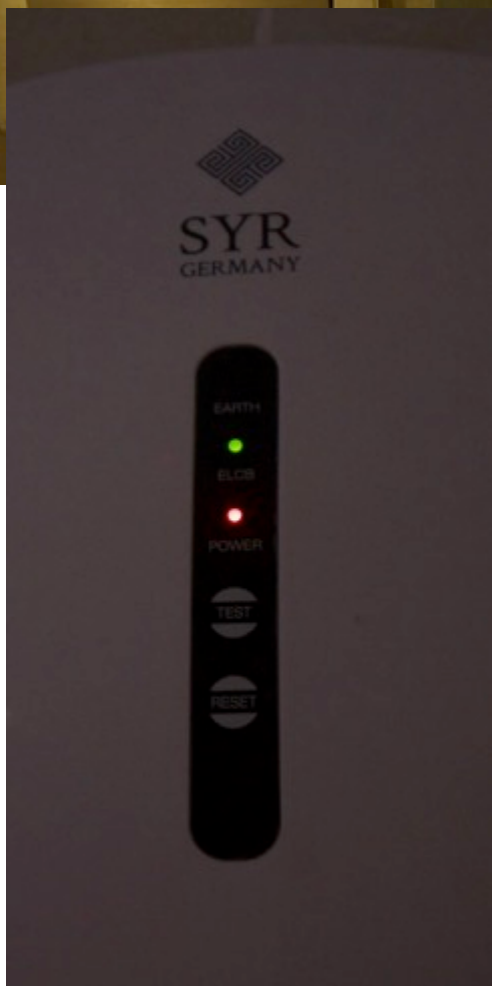
Oh, onder de boiler zit nog een afsluiter....

Water!!!!

Maar koud!!!!

Dan valt het op, dat er in de boiler geen lampje brandt.

Ergens moet dus nog een schakelaar zijn. Zoek die in Afrika gewoon ergens in de slaapkamer.

Een wereld van verschil!!!

De komende dagen zullen worden besteed om de juiste balans te vinden tussen temperatuurknop in de boiler en de hoeveelheid water door de kraan.

Maar er is een douche!!!!

Wordt vervolgd.....

donderdag 13 september 2018

Ook gisteren lukte het niet een stukje samen te stellen.

Dus nu het verslag van woensdag.

Tony is na z'n nachtdienst ook gearriveerd in Sunyani.

Het programma vermeldde een bezoek aan de chieft van Fetentaa en daarna het bekijken van het stuk beoogde land.

Vertrek gepland om 10AM.

Werd dus anderhalf uur later.

Eerst even een ritueel bezoek aan het kantoor van het Ghana Refugee Board.

Altijd goed om even handen te schudden en beleefdheden uit te wisselen.

Tegen twaalf uur had Tony weer eens trek.

Tijd voor een gerenommeerd voedselverstrekkende onderneming zoals je ze overal aan de straat vindt. Lunchtijd.

Prima rijst, maar het was voor mij weer een te forse portie, compleet met kip, ei, sla, mayonaise etc.....

De oplossing levert Tony dan weer.
Hij had nog steeds trek!!!

In Fetentaa werden we door de plaatsvervangende chieft ontvangen.
Iedereen in Zwart en rood, want er was in het dorp een begrafenis.
Het was weer een traditionele ontvangst.
Hiervan geen foto's.
Ook deze keer was een kruik "Oude Bols" weer zeer nuttig.
Op de binnenplaats speelden intussen kinderen met speelgoed van oude blikjes.
Het zo traditionele beeld van Afrika.
Het bestaat echt!!!
De bijeenkomst was kort.
Later zouden we met de nana en zijn "linguist" het land bezoeken.

Eerst nog spullen
afleveren in het
kamp.

Allemaal
huishoudelijke
benodigdheden
voor de nieuwe
groep studenten
die in een
internaat gaan.

Dan is zo'n VN Landcruiser buitengewoon handig... Ook de meegebrachte spullen als een paar kilo "Biggetjes", evenals weer een paar tassen met

sportkleding uit Zoetermeer.

Er was echter geen officiële overhandiging. Iedereen was aan het werk op school.

Buiten werd gewerkt aan het nieuwe internetgebouwtje.

In de gemeenschapsruimte vond de drie-maandelijke uitgifte plaats van voedsel voor de zwakkeren onder de kampbewoners.

De registratie is een vrolijk klusje....

En al op jonge
leeftijd leert men het
vermoeide lijf alle
rust te geven.....

De voorraad voor twee personen voor drie maanden....
En Tony heeft nog steeds trek!

Realiteit.....

Terug naar Fetentaa om nana en de linguist op te halen voor een verkwikkende wandeling rond het stuk land.

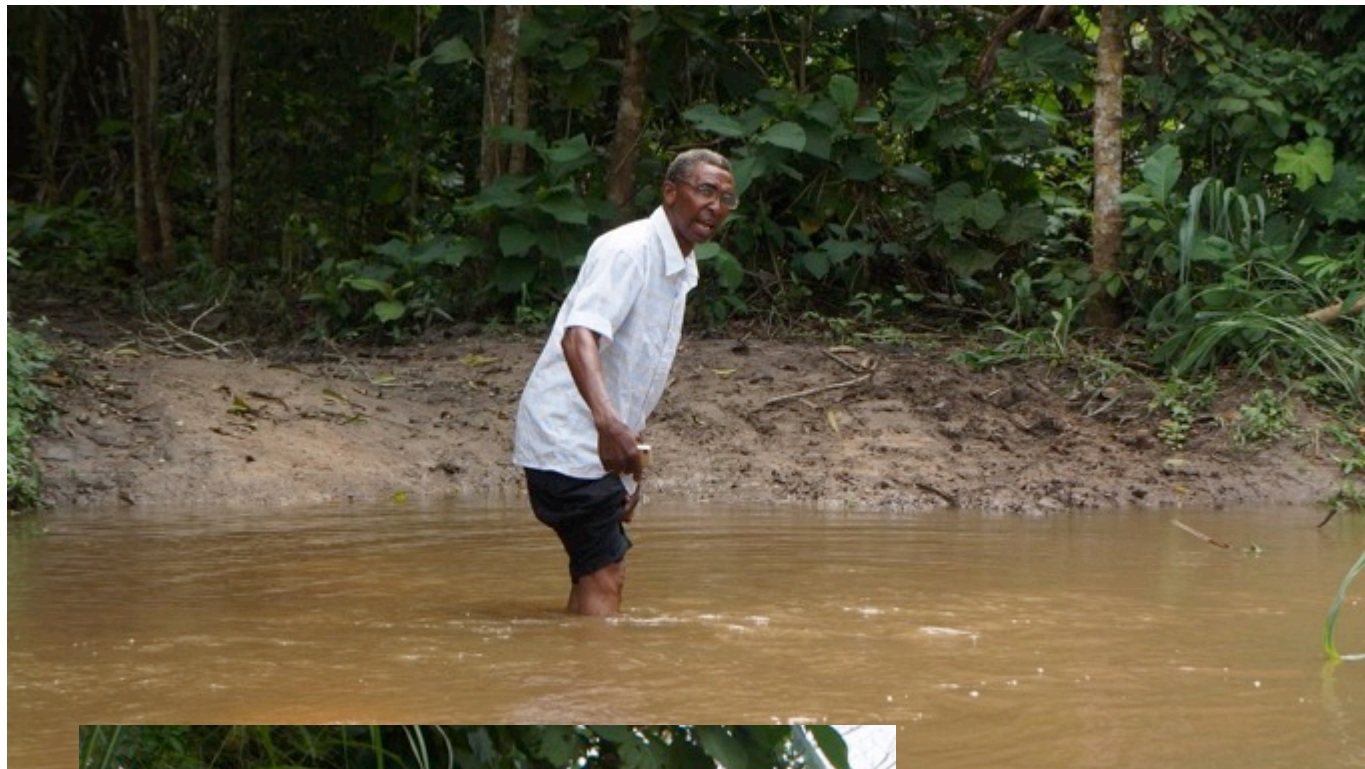
Tony had laarzen voor me geregeld.

Geen overbodige luxe!

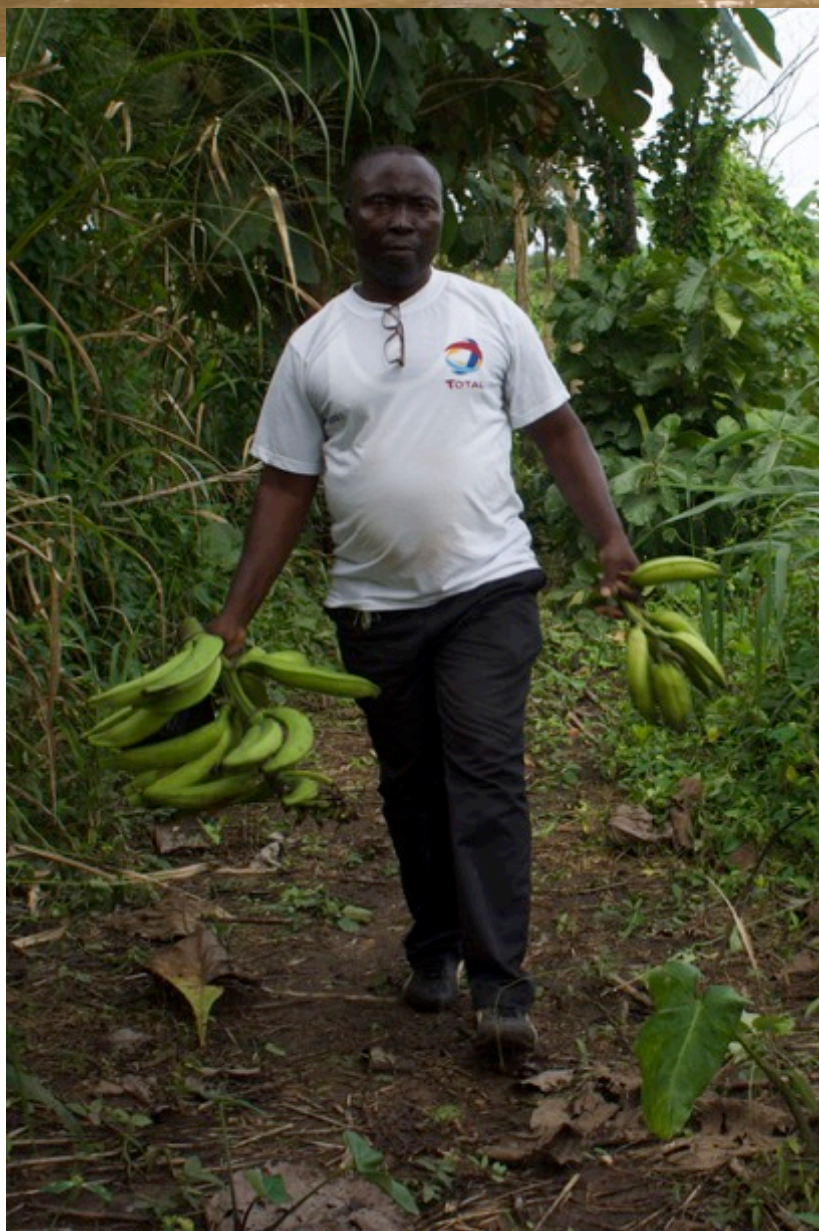

Het was er bloedheet, klam, geen wind en het lopen is lastig met al die losliggende takken en lianen op de grond.

Een klein beekje is over te steken over een zootje gammele boomstammetjes.

Of gewoon er doorheen....

En iets eetbaars laat je
natuurlijk niet zomaar
liggen.

En dit land cleanen met handkracht???
Gaaf niet lukken.

En hier moet het water vandaan komen.

Bij terugkeer in Fetentaa nog weer een meeting, nu zonder “Oude Bols”.
Er is nu toestemming om irrigatiedeskundigen uit Fetentaa het land te laten onderzoeken.

Nog even terug naar
het kamp.
Het sportveld is nu
aangepakt.
Ziet er goed uit.

Vandaag naar Techiman en Wenchi.

Wordt vervolgd.....

donderdag 13 september 2018

Sorry, vandaag weinig plaatjes.

Het plan was om om 9AM af te reizen naar Techiman en Wenchi.

Gregory was er al om 8:50AM!!!!

Maar Tony had besloten NU naar de barbershop te gaan want z'n haar was "a little bushy".

Die dus maar weer ergens in Sunyani opgepikt.

Techiman is een rit van krap anderhalf uur.

Een bochtige en zeer geaccidenteerde weg.

We werden door drie medewerkers van de Ghana Irrigation Development Authority welkom geheten.

Onderdeel van het Ministry of Food & Agriculture.

Het bekende ritueel van introduceren...

Gezeten op een

overmaatse

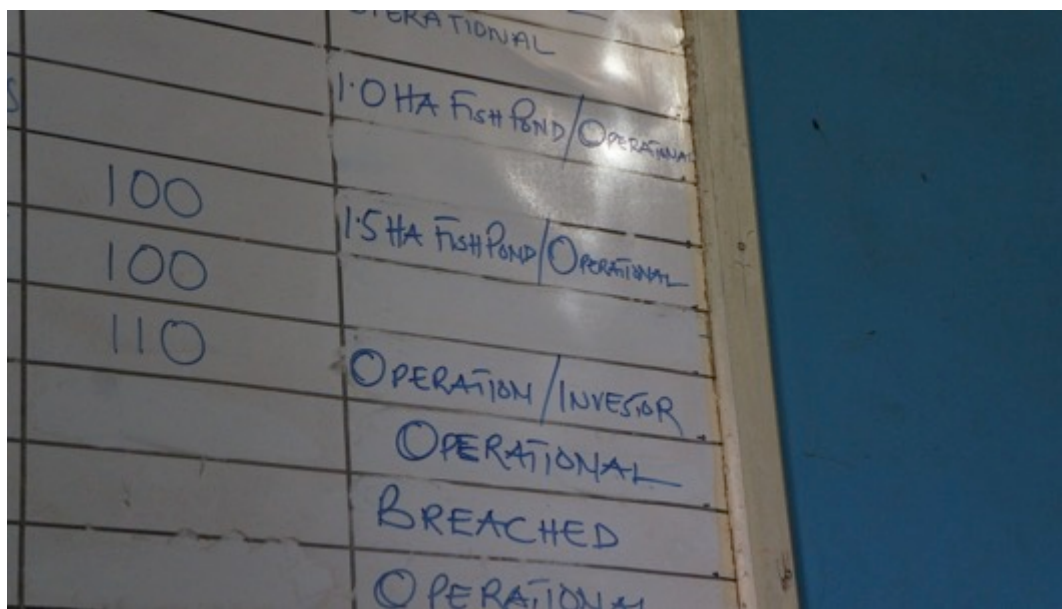
Afrikaanse bank.

Met zicht op enkele

gerealiseerde

projecten.

SCHEME	YR OF COMM.	FERTIL. AREA	DEV. AREA	IRR. SYSTEM	PUMP	COST	NO. OF FARMERS	STATUS
AKUMABAN	1976	700 HA	130 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT		150	OPERATIONAL
ANDISO	1984	130 HA	36 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT			OPERATIONAL
BUKINGA	1976	121 HA	60 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT			OPERATIONAL
SATA	1993	56 HA	34 HA	WEIR/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
AMUNUWET	1992	121 HA	100 HA	WEIR/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
NEW L. GORD	2002-2000	204 HA	100 HA	WEIR/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
SEHNEKWA	2003-	143 HA	75 HA	WEIR/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
CANIAGO	2003-	60 HA	60 HA	PUMP	WATER LIFT			OPERATIONAL
KOGOROKO	2004-	66 HA	66 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT		100	OPERATIONAL
NOBEKO	2004-	60 HA	60 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT		100	OPERATIONAL
ARRABI	2004-	55 HA	55 HA	PUMP/SURFACE	WATER LIFT		110	OPERATIONAL
LEGELEGE	2000	20 HA	10 HA	DAM/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
ABUONTEM		10 HA	10 HA	DAM/GRAVITY	WATER LIFT			OPERATIONAL
ADUMBRA		45 HA	45 HA	DAM/GRAVITY	WATER LIFT		100	OPERATIONAL
ASUOSO	2008	10 HA	10 HA	PUMP/WEIR	WATER LIFT			OPERATIONAL
ASUONO	2008	12 HA	12 HA	PUMP/WEIR	WATER LIFT			OPERATIONAL

Sommige met een systeem met een dam gecombineerd met een viskwekerij.

Ons hele project uitgelegd. En duidelijk gemaakt dat

we eigenlijk deze week al een indruk willen hebben van de mogelijkheden en de daaraan verbonden kosten.

Dus eveneens "eigenlijk" moesten we maar meteen even gaan kijken bij het land. Het was al ongeveer 12AM.

Maar als we twee mensen nu even meenamen en naar Fetentaa reden....

En ze daarna weer zouden terugbrengen naar Techiman....

Prima idee!

Na een lunch in Berekum, Tony had honger want hij had het ontbijt minder belangrijk gevonden dan een kapper, stonden we weer bij iets wat gisteren een beekje was. Zie het verschil.

Het water was fors gezakt.
Er stond nog een kind een jerrycan te vullen....
Tony kon over een aantal gevulde zakken lopen.
De boomstammetjes lagen droog.
Maar toch zag men mogelijkheden om water in te dammen i.p.v. een boring.

Weer terug naar Techiman.
Ze gaan morgen een berekening maken!

De rit naar Wenchi hebben we maar gecancelld.
Het was al bijna 6PM en dus bijna donker.

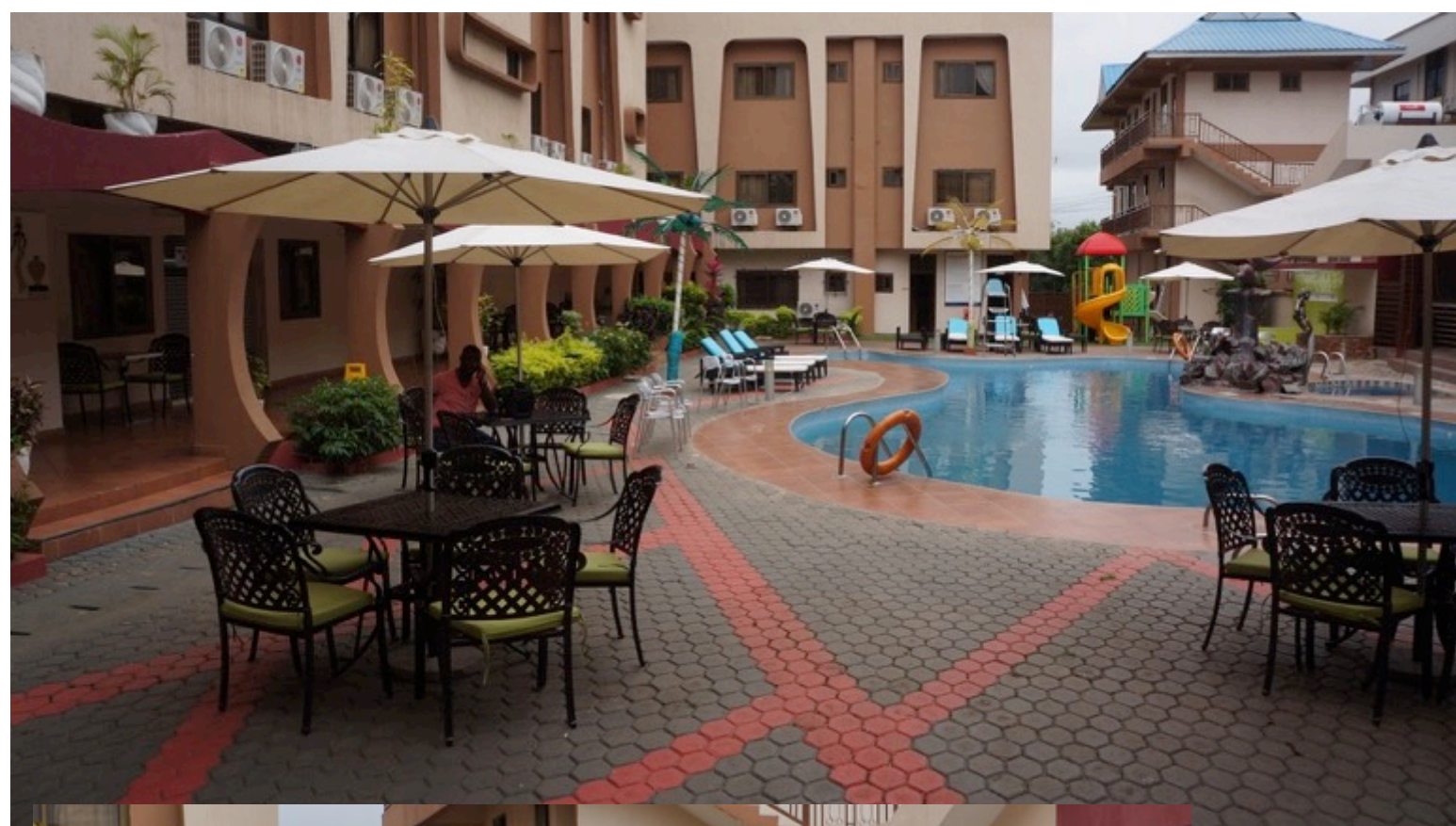
Terug naar Sunyani en met de beide Tony's nog breed nagepraat.

Morgen een meeting met de vicar general en daarna het onderhandelen met de
chief van Fetentaa.
Verwacht niet veel plaatjes.
Vandaag vooral veel kilometers.
Morgen veel praatwerk.

Wordt vervolgd.....

vrijdag 14 september 2018

Vanmorgen de meeting met de Vicar General en mogelijk de bisschop.
Om 8:50 belde Gregory dat we welkom waren.
Werd dus weer wat later.
Poolside wachtend....

Met uitzicht op attributen die niets te maken hebben met Afrika.
Dolfijnen in Sunyani?

En waarom
een plastic
palm in een
land waar de
echte gewoon
groeien?

Uiteindelijk het gesprek met de Vicar General.
Opvallend dat hij zo weinig van het project wist.
Gesprek voortgezet in de kamer van de bisschop.
Uiteindelijk vatte de Mgr. het fantastisch samen: we gaan niet het land van
Fetentaa gebruiken, we faciliteren dat mensen hier hun land efficiënter gaan
gebruiken. In coöperatieverband.
Tony was in grootse vorm en wist alles puntgaaf uit te leggen.
Details laat ik weer even achterwege.
Het idee om het thans ongebruikte land in Wenchi tot te voegen aan het project
werd positief ontvangen.
En het implementeren van een “dorpsproject” ging dezelfde weg.
We gaan dus door.
De bisschop wil wel zelf met de chieft van Fetentaa onderhandelen over
voorwaarden....
Tijd voor die
door mij zo
verafschuwde
prent....

Pas om 3PM verwacht
in Fetentaa.
En toen had ik na een
week Ghanavoer plots
zin in een pizza!

Onderweg in
Berekum vond
Tony al die
fietsen wel erg
op Nederland
lijken.
Zoek de tien
verschillen met
ons landje....

Het overleg in Fetentaa was interessant.
De sfeer was goed, maar men wilde het land alleen voor tien jaar geven en
daarna de overeenkomst vernieuwen.
Nee!!!!
Uitgelegd wat het echte doel is en de opmerking van de Mgr. aangehaald.
Beide Tony's waren in grootse vorm.
Het muntje begint te vallen en we hebben voorgesteld een bedrag bij de start te
betalen en daarna op Afrikaanse wijze, om de landbezittende familie "tevreden"
te stellen, een percentage van de opbrengst.
Was een interessant voorstel.
Dinsdag gaat de bisschop verder onderhandelen.....

Uiteindelijk met een goed gevoel uit elkaar gegaan.
Het muntje moet nog even vallen.

Nog even naar het kamp om wat spullen af te geven.
Uiteraard weer een groot aantal bekenden gezien.

Dan krijgen
Ghanezen plots
trek en blijkt er
ergens nog een
stuk kip te zijn...

In een vreselijke tropische bui weer terug naar Sunyani.
Iedereen is na deze week redelijk opgebrand.
Maar we komen bij ons doel.
Morgen eerst een ontmoeting met Sam, een PUM representative.
Daarna met het team alles van deze week op een rij zetten en afronden.
Ook een aangepast plan en begroting.

Wordt vervolgd.....

zaterdag 15 september 2018

Laatste dag in Sunyani.

Na het ontbijt een korte ontmoeting met Samuel Kwasi Ansu, de PUM representative in Sunyani. Dit in het kader van ons ECG-project.

Op dit moment kan nog weinig toevoegen, maar dat kan in de toekomst veranderen.

Verder vanmorgen poolside een heel stel stukken t.b.v. informatie voor fund raising aangepast na deze week.

Klus!!!

Tony kwam er achter dat op z'n TV ook voetbal was.

Heb ik dus vanmorgen niet meer gezien.

Verder gewerkt aan een aangepaste begroting.

Ik verwacht een dezer dagen de voorstellen en kosten t.a.v. het realiseren van een dam en een pond bij het land.

Tevens de kosten van de irrigatie en het cleanen.

We gaan er mee aan de gang!

Vanmiddag de hele middag tot in de avond bezig geweest om alles op een rij te zetten.

Is gelukt.

Er is vreselijk veel werk verzet deze week.

Er is echt een team ontstaan.

Ben trots op ze.

Daarom nu
gewoon even
wat plaatjes die
veel meer
zeggen dan
woorden.

We hebben het gewoon even in een week gedaan,
Ik weet dat ik morgen bij het vliegveld niet in staat zal zijn om om te kijken als er
een bekende auto weg rijdt.....

Wordt oktober vervolgd.....